Ч. 84. Субота 1 мая (18 цьвітня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Події в Туреччині.

На засіданю палати послів з дня 28 с. м. предложив п. міністер скарбу др. Білиньский проєкти законів в справі зміни деяких постанов про податок від горівки, в справі підвисшеня податку від горівки, від пива, та в справі нового управильненя передачи державних фондів до краєвих і в справі зниженя реальних вимірів.

В своїй бесіді п. міністер зазначив, що в буджеті виносить річний приріст приходів 100 міліонів, а розходів 165 міліонів корон, так, що властиво дефіцит тепер є нормальний.

З уваги на постійний дефіцит, слід би поробити якісь ощадности. Держава має свої нормальні дефіцити, але они перестануть бути нормальними, коли до них і краї прилучать свої нормальні дефіцити. З двох нормальних повстане один великий анормальний дефіцит. Краєві дефіцити виносять разом 41 міліон корон. Що ж тут порадити? Податки треба побільшити, але треба також увзглядните і перетяжене найбіднійших верстов населеня. Се можна би осягнути підвисшенєм безпосередних податків, коли би притім менше обтяжено біднійші верстви.

Система проґресивного доходового податку щойно почала ся вживати і податники не хотять подавати фактичної висоти приходів. Говорять, що слід побільшити маєтковий податок, а де-ж єго вже причіпити, коли там все оподатковане? Так само годі підвисшити і податки від тантием, бо і так вже акцийні товариства наложені 10% податком; впрочім сего державі за мало.

За кілька тиждвів предлєжу — говорив п. міністер — закон в справі проґресивного спадкового податку. Але сей податок також не богато поможе державі, бо звільнить ся від него дрібні спадщини і поробить ся деякі полекші. Прихід побільшить ся ледви на 10 до 11 міліонів.

Остають ще тільки консумпийні податки. Попередний міністер хотів підвисшити податок тілько від горівки, але оно за мало було би на саму тілько санацаю краєвих фінансів і не обтяжувало би всіх країв однаково, бо в однім пють горівку, а в одн и пиво. Тому треба подумати і про пиво. Тепер держава буде мати більші приходи і дасть щось і на санацию краєвих фінансів. Половину частини гроший призначених для країв, розділить ся між них після числа населеня, четвертину після консумциї пива, а четвертину після консумциї горівки.

Після того ключа кождий край дістане таку суму, на яку собі заслужив. А передача суми краєви буде зависима передовсім від того, чи і на дальше особисто-доходовий податок буде свобідний від додатків

Зокрема пиво є нераціонально оподатковане, бо поодинокі краї побирають від него краєвий додаток в неоднакових висотах. Міністер протестує против заміту, немов би через підвисшенє податку від пива, оно зараз мало подорожіти о цілу квоту підвисшеня; де там, — адже як краї дістануть якісь квоти за випиване сего трунку на санацию своїх фінансів, то тоді знижуть они краєві консумцийні додатки. Нам ходить лиш о те, щоби взяти податок з такого великого продукту як пиво для держави, бо на ділі він їй належить ся. Се робимо ми не для користи, а для фінансово-політичних інтересів, а нині послідна нагода, бо всі краєві закони про податок від пива тратять з кінцем грудня с. р. обовязуючу силу.

Краї дістануть від держави разом 106 міліонів корон, а крім того ще по 2 міліони що

Таємний дім.

Із шведского — Шоляндра.

(Дальше).

— Скажіть мені — спитав Том старого Петра — хто мешкає тут напротив?

Служачий поглянув на него здивований і спитав:

— В тім домі з ґанком? Там не мешкає ніхто!

— Чоловіче! — крикнув Том розгніваний. — Не говоріть же неправди. Хто то є та красна сініора, що часами стоїть на ґанку? Я хотів би знати, а то чейже не тайна?

Петро підійшов трохи близше і сказав тревожно:

— Ах, любий сініоре, лише не займайте ся сусідством. То гніздо незамешкале і має дуже злу славу. Коли би ви надто тим цікавили ся, то могло би вам вийти на зле!

— Старий дурню, чи знаєте то лице? — і там показав єму портрет женщини.

Петро був незвичайно заклопотаний:

— Про Біг — не знаю.... не знаю.... звідки оно?

— Алеж образ стояв тут на тій шталюзі, я сам бачив лише що вчера оріґінал єго на тамтім ґанку?

— Ах, любий сініоре, стережіть ся, я оповім вам, що стало ся вашому попередникови, що мешкав тут перед двома літами. Він був хороший, спокійний, добрий молодий чоловік, трохи задумчивий вправді і тут зовсім чужий. В перших днях сидів цілком тихо на софі і над чимсь роздумував, відтак поставив мені таке саме питанє як ви і також гнівав ся, що я бідний грішник не умів єму дати ніякого поясненя. Стояв цілими годинами непорушно коло вікна і глядів на той проклятий дім. Відтак мучив мене просьбами і погрозами, абм єму виробити там вступ. Місяці минали, а він кождого дня годинами виcтоював при вікні. Одного вечера підглянув я при яснім місячнім сьвітлі, що він кинув там на ґанок лист. Одної тихої ночи обудив мене скрипіт дверий, я скоро приступив до мого вікна і побачив, як маляр висунув ся з дому і дармо силував ся отворити малі дверці в противлежнім домі. Ах, коби я міг той дім знищити, то Богом проклятий дім! Єго би треба зрівнати з землею! — Молодець ставав чим раз тихійший і блідший і одного рана, коли я приніс єму сніданє — єго комната була порожна, а ліжко облите кровію! Ми ніколи не довідали ся, що стало ся з нещастним. Але не говоріть о тім нікому а нікому, любий сініоре, я оповів то лиш вам для перестороги, бо бачу, що й вас зацікавило то прокляте гніздо.

Том надіяв ся, що довідає ся від ґрафині то, що перед ним хитрий Петро укрив. Він зложив їй зараз на другий день свою візиту і пізнав в ній дуже милу, правдиву аристократку.

Они вскорі завели живу розмову і Том в часі того спитав про око дуже спокійно про своє сусідство.

— Той дім належить до славного лікаря дра Сабаті — сказала ґрафиня. — То найвизначнійший лікар в Римі, але очивидно він не мешкає в тій старій норі. Деколи вправді видавалось мені, немов би ночию вози заїздили перед той дім; часто здає ся мені, що чую туркіт воза, але коли спитаю о то мого старого Петра, то він робить глупий вид і каже, що то мусіло мені лиш снити ся.

В тій хвили отворив Петро двері і відозвав ся:

— Маркиза Морезаті і сініора Лявра Сабаті.

Том глядів з нетерпеливостию на входячі пані, але зараз побачив, що сініора Лявра не була єго сусідкою, бо мала сині очи і червонаво-ясне волосе.

Стара маркиза була для него дуже вічлива і при пращаню навіть запросила єго, аби відвідав їх вечером разом з ґрафинею, що Том приймив з радостию, бо сподівав ся, що від молодої сініорини, котра мусіла бути посвоячена з лікарем, довідає ся щось близшого про свою сусідку. Вечером заїхала старомодна карита, запряжена двома хорошими кіньми; Петро сидів на кізлі одітий в лїберию візника і досить добре видавав ся.

В палаті Морезато зібрало ся незвичайно сьвітле товариство. Грано богато на фортепяні, а вкінци Лявра Сабаті заспівала кілька італіяньских людових пісень. Она мала пречудний

року і то через 9 літ. Отже з пива і з горівки держава мало що дістане, всего 22 до 23 міліони. Тож, коли з надвишки, що виносить 64 міліони, дасть ся краям 41 міліонів, а державі тілько останок 23 міліони, то нема що говорити, що держава побільшує фіскус.

Дальше зазначив бесідник, що мусить ся задержати боніфікацию горалень. В торічнім предложеню означено сю боніфікацию на 4 К, але що Мадяри додали ще корону, то і ми єї додамо.

Дотеперішну постанову, що рільничих горалень не вільно будувати на добрій земли, змінено о стілько, що ся справа єсть вже в руках міністерства рільництва і скарбу. Горальню можна побудувати і на добрій земли, коли ходить о інтереси рільництва.

Держава заробить всего на пиві 23 міліони, а на проґресивнім податку від спадків 11 міліонів (внесенє в справі сего податку буде поставлене за кілька тиждків), а крім того заробить ще на підвисшеню зелізничих тариф. Се послідне підвисшенє єсть зовсім оправдане. Міністер єсть за удержавненєм зелізниць, але тілько тоді, як они приносять державі зиск, бо инакше навіть само населенє виступило би против удержавненя.

Що-до краєвих фінансів, то правительство домагає ся, щоби краї краєвими законами управильнили свою краєву господарку.

По промові п. міністра скарбу докінчено дискусию над наглим внесенєм п. Левицкого в справі міністерства для Галичини. В голосованю відкинено внесенє п. Левицкого. За внесенєм голосували тілько социялісти і Русини.

Вчерашне засіданє турецкого парляменту було по части тайне. Позаяк доси султан зложив присягу на конституцию лише в присутности президента сенату і палати та кількох послів, ухвалив парлямент значною більшостию голосів візвати султана до повтореня присяги до тиждня перед цілим парляментом. Однодушно принято до відомости зміст депеші ґенерала Магмуда Шефкета, повідомляючої о конечности перевезеня Абдул Гаміда до Солуня, позаяк єго присутність в Константинополи не була би в інтересі вітчини. Вчерашна ілюмінация випала величаво. З провінциї надходять численні депеші з желанями. Також з заграниці одержав новий султан від многих пануючих депеші з желанями.

В Ілдізі войскова комісия єсть занята списуванєм інвентаря і заосмотренєм полишивших ся женщин і служби. Комісия найшла сліди приготовленя Ілдізу до оборони. На жаданє Абдул Гаміда має корабель Ерпоґрум відплисти з женщинами до Солуня. — Турецка праса містить острі напасти на Абдул Гаміда а християньска праса порівнує єго з Нероном. В Константинополи сторожі з перед амбасад вже відкликано, а також знесено много инших войскових заряджень, що причинило ся значно до успокоєня населеня. Магмуд Шефкет видав відозву до населеня, аби для уникненя ревізий і кар населенє видало добровільно оружиє.

Про перший день Абдул Гаміда на прогнаню доносять з Солуня: Приїзд Абдул Гаміда відбув ся без случаю. Султан був дуже пригноблений. Єго здоровлє здаєть ся дуже потерпіло. Не жадав ні їди ні напитку, тілько попросив о склянку води. Жандарми, які єго супроводили, були перебраними офіцирами. Дворець окружило войско і нікому не був дозволений вступ. Цілий поїзд складав ся з трех ваґонів. З двірця удав ся султан під войсковою сторожию до міста. Населенє не знало навіть в першій хвили, що то Абдул Гамід і гадало, що то один з увязнених достойників. В улицях були уставлені відділи войска. Чути було всюди музику і співи з причини зміни престола; доми були прикрашені хоругвами і ілюміновані. Місцевий ґубернатор повитав бувшого султана в віллі „Аляґіні“, де мешкав перед тим командант зреформованої македоньскої жандармериї італіяньский ґенерал Робілянт. Конечні направи в будинку пороблено поспішно в ночи. Вілля положена на горбку і має парк, з котрого розпростирає ся красний вид на місто і море. Абдул Гамід встав вчасно і уважно приглядав ся околици. До віллї прибуло много цікавих, але їх сторожа не впустила.

голос і співала артистично. Коли перестала, дав ся почути сильний басовий голос:

— Славно, славно, сіньоріно Лявра!

Зробив ся загальний рух і всї почали тиснути ся до входу, аби повитати славного доктора Сабаті. То був старий, високий мужчина, з лисиною на голові і білою бородою, єго сірі очи блищали за золотими очицями, він був дуже живий, балакливий і переривав свою бесіду часто без причини хрипким, голосним сьміхом. Єго одїж була майже допотопно немодна і він цілий робив якесь немиле враженє. При єго золотім, грубім ланцушку від годинника вис'ла велика, незугарна трупяча голова з слонової кости, якою безнастанно бавили ся єго пальці.

Коли єму представлено Тома і ґрафиня сказала, що Том є немов би єго сусїдом, спочили очи Сабатіого якось дивно на молодім чоловіці і він коротко, страшно засьміяв ся, жалуючи, що не може уживати єго сусїдства. При тім вхопив він руку Тома мов зелізними кліщами так, що той мало не скрикнув з болю Але що він від молоду був добрим ґімнастиком, то зумів в одній хвилї увільнити свою руку від того немилого стисненя.

Др. Сабаті почервонів, але сказав лиш:

— Славно, сіньоре Том, видко, що ви з півночи родом; у вас всїх єсть велика сила.

Коли Том дістав ся вкінци до Лаври Сабаті, висказав їй своє повне признанє за єї чудовий спів.

— Ах, що то значить, як я співаю — відповіла она — коли би ви були почули мою своячку і учительку Беатричу Сабаті, дочку мого стрия дра Сабаті. Она бідна померла у вчасній молодости на малярию, лиш кілька годин недужала. Перед чотарома літами мешкала з своїм вітцем в одній віллї в Альбаньских горах. Єї тіла не можна було навіть привезти до Риму з огляду на заразливу недугу; там на місци таки зараз єї поховали. Она була така хороша, добра і спосібна; то була моя найлїпша і наймилїйша приятелька. Ось тут єї портрет.

Отворила медаліон, з котрого усьміхало ся до видця прехороше, делікатне личко.

Том пізнав сейчас свою сусїдку.

Але роздали ся звуки вальця і ґраф Л. попросив Лявру до танцю. Том був дуже зворушений і не мав охоти танцювати, перейшов до сусїдної комнати, де застав старого дра Сабатіого, що сидів в кружку многих своїх обожателів.

Він мав немов би який виклад, бо говорив:

— Пані і панове, можу вас лиш впевнити, що смерть єсть дрібницею, коли лиш відкриє ся, що то властиво єсть. Per Bacco! Доси чоловік мусїв безусловно піддати ся кумі костомасї, але тепер мабуть єї сила скінчить ся. Що би ви на то сказали, приятелї, коли би житє дало ся продовжити два, ба навіть три рази? — —

— Але я тут говорю, а маю повно праці — перебив собі нагло. — Простіть паньство, до побаченя!

Єго слухачі глядїли за ним з одушевленєм, говорено про єго трудолюбивість, єго мудрість, єго ґеній.

Том прислухував ся з цікавостию. По відході лікаря дуже рад був з того, що ґрафиня попросила єго, аби від'їхав з нею до дому. Коли прийшов до свого ателїє, думав безнастанно про хорошу появу дївчини і твердо собі постановив, розкрити тайну, яка єї окружала. Відтак заспав твердим глубоким сном.

Погляд др. Сабатіого про побіду над смертию не видавав ся, о скілько то дотикало єго особи, пустою мрією, бо єго житєві сили були майже невичерпані і він осягнув вже незвичайно високий вік. Найстарші люди пригадували собі, що він в їх молодости був найвизначнійшим хирурґом Риму, яко анатом мав славу першої поваги і в цілій Европі уходив за первородного ґенія. Свою практику поволи зовсім понехав, аби віддати ся в цілости науковим студиям і досьвідам, котрих цїли нїхто не знав. Коли від часу до часу подавав декому свою лікарску поміч, то все призначував гонорар на бідних. Потайки називано єго доктором смерти, бо він приходив аж тоді, коли недужий боров ся зі смертию. Але й у всіляких любовних історийках мало вибагливої римскої аристократиї грав він непослїдну ролю. Єго імя згадувано пошепки, але саме та таємність наповняла єго касу величезними богатствами. Всї добре знали, що при тім не все діяло ся честним і дозволеним способом, але нїхто не думав о тім, аби єго обжаловувати, або виперти єго з єго товариского становища. В молодости оженив ся, але єго молода, хороша, даровита жінка померла, коли Беатрича узріла сьвіт. Тоді говорено собі, що він поводив ся з нею грубо і безвзглядно, але згодом ті поговірки притихли і говорено ще лиш о тім, що він свою одиноку дитину виховує дуже печалино та що сам подає їй відомости з усїх галузий наук. Та хороша дитина, дуже подібна до матери, не сьміла з нїким більше приставати лише з своєю своячкою Ляврою. Дивне поведенє лікаря припадало на дитинячі літа Беатричи, а коли она мала 12 літ, нїхто вже о тім не думав.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 30-го цьвітня 1909.

— **Перенесеня.** Президия краєвої Дирекциї скарбу перенесла комісаря скарбу Здисл. Славіньского з відділу податкового староства в Заліщиках до Адмінїстрациї податків у Львові, концепіста скарбу Вол. Кропачека з відділу податкового староства в Коломиї до відділу податкового староства в Гусятині; концепіста скарбу дра Ст. Найвальда з Адмінїстрациї податків у Львові до кр. Дирекциї скарбу і концепіста скарбу Вол. Ковбляньского з відділу податкового староства в Бібрці до відділу податкового староства в Камінці.

— **Іменованя войскових лікарів.** Старшим штабовим лікарем маринарки I кляси іменований др. Ярослав Окуневский, штаб. лікарем марин. II кл. іменований др. Орест Зарицкий, а штаб. лікарем маринарки др. Маркил Рожанковский.

— **Великі і красні образи** до науки історий в народних школах уложені народними учителями на підставі шкільних підручників, „Школа народна ч. III і IV“ дуже добрі до поглядової науки історий можна набути в Рускім Товаристві Педаґоґічнім у Львові при ул. Мохнацкого ч. 12. На тих образах суть представлені в хронольоґічнім порядку всї рускі князї, о яких говорить ся в народних школах. Позаяк виконанє сих образів єсть дуже гарне, тож Виділ Тов. Педаґоґічного має повну надію, що кождий учитель і кожда Рада шкільна місцева постарають ся о се, щоби ті образи були в кождій рускій школї. Ціна 1 К. з почтою 1 К 20 с. м. Ті образи можуть бути не лишень гарною окрасою школи, але також і кождої рускої хати.

— **Войскові санітарні урядники.** З Відня доносять, що в цїли виобразованя войскових лікарских урядників буде принятих від шкільного року 1909/10 двайцять аспірантів до висшої ветеринарийної школи у Відни і десять аспірантів до мадярскої ветеринарийної школи в Будапешті яко войскові академики ветеринарийні. Аспіранти ті будуть обовязані до 7-літ-

ної обовязкової лікарскої служби войскової, дістануть спільне поміщене, удержане і узброєне на кошт войзкового буджету та не мають оплачувати анї чесного анї іспитових такс. Підчас войскової служби можуть дійти до ранґи штабових ветеринарів, то зн. 8 або 7 ранґи.

† **Померли:** О. Антін Левицкий, радник еп. консисториї і гр.-кат. парох Нижнева, член тов. „Просьвіти“ і инших руских товариств, упокоїв ся по довгій а тяжкій недузї дня 28. цьвітня у Львові, в 76 р. житя. Смерть покійника покрила тяжкою жалобою дві загально знані і високо поважані рускі родини а то родину найстаршого сина покійника, др. Костя Левицкого, посла до ради державної і до сойму, голову „Народного Комітету“ і т. д. та родину проф. Петра Огоновского, многозаслуженого голови тов. „Просьвіти“, котрого жена єсть донькою покійника. Крім того сумує по покійнику ще пять єго синів. Похорон відбуде ся нинї по полудни на дворець зелїзничий а завтра, в суботу дня 1. мая зложать тлінні останки покійника в родиннім гробі в Нижневі.

— **В справі сезонових білєтів абонаментових** подає ц. к. Дирекция зелїзниць державних що слїдує: Почавши від 1 мая до кінця вересня с. р. будуть видавати каси особові на стациях Хирів, Дрогобич, Лавочне, Львів, Лупків, Нове Загірє, Перемишль, Стрий, Тернопіль і бюро міске ц. к. зелїзниць державних у Львові в Пасажи Гавсмана подібно як попередних літ знижені сезонові білети абонаментові, важні на шляхах ц. к. зелїзниць державних з виїмкою головних шляхів Підволочиска-Краків і Львів Іцкани і зелїзниць льокальних. Згадані білети уложені суть в ґрупи, поділені на поодинокі сіти зелїзничі з важностию 15 або 30 дневною. Білети абонаментові на сезон від 1 мая до 30 вересня видає ся по слїдуючих цінах: з важностию на 15 днів коштує 1 кляса 66 корон, 2 кл. 46 кор., а 3 кл. 26 кор. З важностию 30 ти дневною коштує 1 кляса 98 кор., 2 кл. 66 кор. а 3 кл. 40 кор. Близші поясненя подають афіши, заміщені у вестибулях стацийних.

— **Убийство і побите.** З Тисьмениці доносять, що там арештовано сими днями одного кушнїра і єго сина, підозріних о убите Жида Пінкаса Землєра, котрий побіч торговлї збіжем і шкірами займав ся також позичанем гроший на проценти. Пінкас позичив був також і тому кушнїреви около 80 корон, а що пізнійше не міг їх стягнути, то запізвав довжника до суду і заінтабулював ся на єго реальности. Се мабуть спонукало запізваного до мести. Тамтої суботи вечером явили ся у Пінкаса два сини кушнїря і сказали єму, що хотять єму продати вовну та завізвали, щоби пішов подивити ся. Від тої пори вже нїхто не видїв Пінкаса живого. Надармо ждала на него жінка через цїлу ніч з суботи на неділю. Наконець занепокоєна дала знати жандармериї а тота по короткім пошукуваню знайшла Землєра неживого на тапчанї в помешканю кушнїра. Єсть підозріне, що убийники удушили Землєра. В справі сїй веде ся тепер судово-карне доходжене. — В Черніевї коло Станиславова побив селянина Николу Прокопцева єго тесть так тяжко по голові, що єго ледви ще живого відставлено до шпиталю в Станиславові. Тестя арештовано. Причиною було то, що Никола хотїв відгородити ґрунт, котрий дістав був за жінкою, чому єго тесть противив ся.

— **Скок шупасника з ваґона.** Касїль Горовіц, челядник токарский в Тернополи, виїхав був перед кількома днями за роботою до Черновець. Позаяк не знайшов там роботи, а гроший не стало, щоби було з чим вернути, длятого вертав шупасом до Тернополя. В хвили, коли галицкий поїзд в'їзджав на микулинецке передмістє і був в повнім розгонї, Горовіц вискочив з ваґона. Зараз зачали за ним шукати, але не знайшли, бо Горовіц заволїк ся через жидівске кладовище мимо тяжкого покалїченя до міста. Єго віддано зараз до шпиталю. Запитаний, длячого вискочив, відповів, що бояв ся, щоби знакомі в містї не побачили, як єго веде полїциян.

Телеґрами.

Відень 30 цьвітня. На нинїшнім засїданю палати послів внесено заповіджений міністром скарбу закон о укладаню буджетів краєвих і контролї над ними.

Будапешт 30 цьвітня. Є. Вел. Цїсар санкціонував закон о основаню уприв. Банку аґрарного і торговельного для Босни і Герцеґовини. Банк розпічне дїльність в місяци маю.

Петербург 30 цьвітня. Розширена за границею чутка, що шеф петербургской полїтичної полїциї Ґерасімов має станути перед судом, єсть неправдива. Зачувати, що Ґерасімов з причини приватної натури уступає.

Петербург 30 цьвітня. До „Бірж. Ведом.“ доносять з Варшави, що публичне оповіщене заповідає там в найблизшім часї пробну мобілїзацию в ріжних містах.

Льондон 30 цьвітня. З Тебріса доносять, що вчера прибуло там российске войско.

Гаґа 30 цьвітня. Королева Вільгельміна привела на сьвіт донечку. (І так Голяндия буде знов мати королеву, а не короля, чого бажала і сподївала ся).

Константинополь 30 цьвітня. На нинїшнім засїданю палати послів явить ся також султан Мугамед. В єго присутности буде відчитана проклямация в справі зміни на престолї. — „Le Turquie“ доносить, що бувший султан Абдул Гамід побуде лиш кілька днів в Солуни, а відтак вивезуть єго до Монастиря.

Бая 30 цьвітня. Король і королева анґлійска і італїяньска королївска пара та цариця-вдовиця зробили вчера в супроводї міністра справ заграничних Тіттонї'ого прогульку в охрестність. Вернувши, італїяньска пара королївска, кн. Аоста і міністер Тіттонї пішли на анґлїйский яхт, де відбув ся на їх честь обід. Італїяньскі і анґлїйскі кораблї були красно ілюміновані. По обідї італїяньска королївска пара попращала ся сердечно з анґлїйскою і о півночи поїхала до Риму. Анґлїйска королївска пара їде нинї до Неаполя.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10^{\underline{30}}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{15}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.

З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), $9^{\underline{39}}$.

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), $8^{\underline{21}}$.

*) З Винник

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.

„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.

в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:

що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$.

в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ $10\cdot\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.

З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11\cdot\underline{15}$.

*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.

До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10\cdot\underline{38}$.

*) до Станиславова, *) до Коломиї

До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11\cdot\underline{25}$.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.

До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.

До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52

*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.

*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:

що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.

„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.

„ 1/7 до 31/8 5·50.

в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.

від 1/6 до 30/9 12·41.

від 1/7 до 31/8 9.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.

в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Трускавець

Стация зелізниці ДРОГОБИЧ.
— Сьвіжо заведені купелі ґазові природні. —
Вдихальня системи Вассмута.

Початок сезона 15-го мая.

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Лікарі заведеня:
Ціс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача.
Др. Тадій Прашіль зі Львова.

Положенє: 405 м. над уров. моря серед лїсистих хребтів гір.
Підсонє: підгірске, лагідне, сухе, без вітрів.
Мешканя: взірцеві, на взорець заграничних з постелию.
Купелї: сировичні, солоно-сїрчані з квасом вуглевим, боровиново-зелїзисті.
Води до питя: солоні, солоно-гіркі і мочегінна „Нафтузия".

ПОРАДА: Недуги серця, нирок, міхура, астма, роздуте легких, ісхіяс, невральґія, ревматизм, ґіхт, затовстілість, гемороіди, сифіліс, недуги жіночі, кишкові, жолудкові, камінці жовчеві, ниркові і пісок в мочи. (1—6)

Обширну брошуру
о ТРУСКАВЦИ
висилає на жадане
ЗАРЯД.

Найлїпше! Найтаньше! Найскорше!

переправляє до

АМЕРИКИ

і КАНАДИ

М. Ґ. ФРЕЙДБЕРҐ

Головне бюро подорожи

АНТВЕРПІЯ	РОТТЕРДАМ
Van Leriusstraat 10	Postfach 322
БЕЛЬҐІЯ	ГОЛЯНДИЯ.

Інсерати

до
„Народної Часописи"
і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних г. зв. „Штаперів" що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандити у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолі і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Як плекати і доглядати садовину
коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителів. З 21 рисунками в тексті

Написав Василь Породко.

Ціна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Копер ника ч. 24.

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелізниці
краєві і заграничні

продає

Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недошада. (Телефона ч. 527).